

Svar:

Det er korrekt, at dagpengebidraget på 1 pct. for selvstændige er af samme størrelsesorden som de anslåede udgifter til dagpenge, således at det ikke er nødvendigt at anvende en del af statstilskuddet til denne gruppe.

Dagpengebidraget er beregnet som en procentdel af skala-indkomsten for alle skatteydere og er ikke for bestemte persongrupper fastlagt som et bidrag i forhold til gruppens dagpengeudgifter. Når der ikke bliver tale om at selvstændige får andel i statstilskuddet, skyldes dette udelukkende, at der hos de selvstændige forekommer så høje indkomster, at det totale 1 pct.s bidrag for alle selvstændige kan indbringe et beløb, der svarer til udgifterne. For en selvstændig, hvis indtægt ligger under den indtægt, der berettiger til maksimum, vil der stadig være tale om et tilskud.

Spørgsmål 30:

I forbindelse med svaret på spørgsmål 29 bedes det oplyst, hvilket beløb et forholdsmæssigt statstilskud ville andrage under hensyn til nærværende lovforslags opbygning.

Svar:

Fordeles det offentlige tilskud til dagpengeordningen mellem de i lovforslaget nævnte persongrupper efter den enkelte gruppes andel af udgifterne til dagpenge, ville et forholdsmæssigt tilskud til de selvstændige erhvervsdrivende andrage ca. 80 mill. kr. årligt.

Ved fastsættelsen af statens tilskud er der som nævnt i svaret på spørgsmål 67 ikke anvendt denne forholdsmæssige fordeling, og da der blandt de selvstændige forekommer tilstrækkelig høje indtægter til, at det samlede bidrag er af samme størrelsesorden som de samlede dagpengeudgifter, bortfalder en eventuel andel af statstilskuddet.

Det må dog bemærkes, at staten yder et tilskud på $\frac{1}{4}$ af de samlede udgifter ved den frivillige sikring for selvstændige erhvervsdrivende. Som anført i svaret på spørgsmål 30 udgør den selvstændiges bidrag ved en dagpenge-sikring på 636 kr. pr. uge ca. 720 kr. årligt, og statens tilskud anslås til ca. 240 kr. årligt. Ved en indtægt, der berettiger til dagpengenes maksimum, vil statens til-

skud således udgøre ca. $\frac{2}{3}$ pct. af indkomsten.

Spørgsmål 31:

Dagpengene efter udløbet af arbejdsgiverperioden skal beregnes på grundlag af sikredes årlige lønindtægt, jfr. § 19. Kan dette ikke medføre, at dagpengene formindskes, og er dette tilsigtet?

Svar:

Ved udløbet af arbejdsgiverperioden skal den sikredes årlige lønindtægt, jfr. forslaget § 19, lægges til grund for den fortsatte dagpengeudbetaling. Efter § 21 skal denne indtægt dog reguleres efter den almindelige udvikling i indkomsterne for at opnå bedre overensstemmelse med den nuværende indtægt.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget s. II, spalte 1, findes det rimeligt, at der ved længerevarende sygdomstilfælde benyttes et indtægtsgrundlag, der er optjent over en periode, der er tilstrækkelig lang til at udjævne tilfældige udsving i indtægten.

I arbejdsgiverperioden beregnes dagpengenes størrelse derimod på grundlag af indtægten i de sidste 4 uger umiddelbart inden sygdommens indtræden, og disse dagpenge giver således en erstatning svarende til den aktuelle indtjening. Det kan derfor udmærket forekomme, at dagpengene efter udløbet af arbejdsgiverperioden er højere eller lavere svarende til forskellen mellem vedkommendes aktuelle årlige, regulerede indtægtsniveau. Er der en væsentlig forskel på det årlige indtægtsgrundlag og det faktiske indtægtstab, er der imidlertid adgang i de regler, der skal fastsættes efter forslaget § 21, nr. 3, til at fravige det årlige indtægtsgrundlag og i stedet anvende det faktiske tab. Det påtænkes således, at kommunen skål have adgang til at fravige det årlige indtægtsgrundlag, når forskellen er 10 pct. eller mere.

Ved udformningen af disse regler er der taget udgangspunkt i, at dagpengene, som skal udbetales løbende i et stort antal tilfælde, må ydes efter faste, skematiske regler, navnlig af administrative grunde. Det følger heraf, at dagpengene kan blive lidt for store eller lidt for små. Dette har man ment at måtte acceptere fremfor at anvende mere personale til at foretage yderligere rettelser